

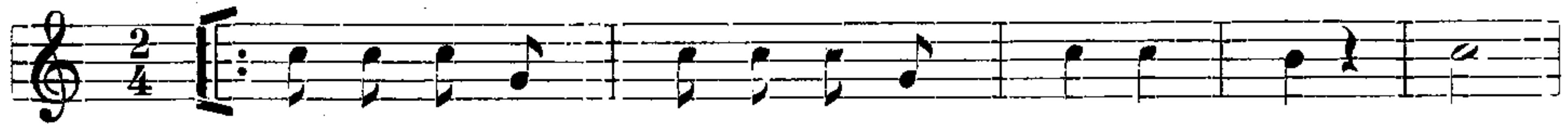
1929.

Z Kopřivnice.

P a s t y ř i. (Vánoční hra.)

Bača (vystoupí v před a mluví): »Dejž Bůh ščesti, miři pani, nebyli sme dluho s Vami. Esli bystě nas něchači poskakat, čest a chvaču proukazat?

Všichni chodice do kola a tlukouce holemi, zpívají:

Při-bě-žé - lí, a pta - lí se, ke-re-mu se; do Bet-łe-ma, co to bu-dě, vůl a o-seł; pa-sty - ře, za di - tě, kła-ně - ji; hej, hej, hej, hej.

hej, pa-sty - ře, kła-ně - ji, kła - ně - ji, kła - ně - ji.
hej, za di - tě.
hej, kła-ně - ji.

Prvý vystoupí a zpívá:

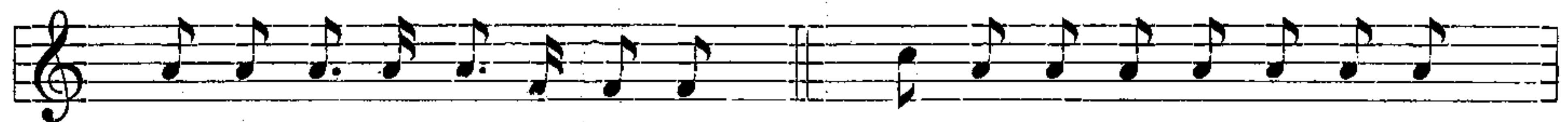
Ej-hle pře-krasna mu-zí-ka, či - łi baj - ka krupo - bi - ta

Druhý

tan-co - va-ła? Dobře pra-viš, bratře mi-ły, kež bysmy se spo-ni-ži - li

Třetí

a po pra-ci spo - či - nu - ła. A ja k tomu ně-co přidam,

tu-to pi-sni-čku zazpi-vam: Ja sem ba-ča, pujdu v předy

a vezmu si ku-sek krydy a za - pi - šu da-ry Va - še,

Prvý

co sem zebrał ze sa - ła - še. Zdrav bud' bačo, v zi-mě v řetě,